

[Thorndahl]

og der vil fra amtskommune til amtskommune blive gennemført en forskelsbehandling af vore borgere inden for lovens område. Mange af ministerens intentioner kan da lyde meget besnærende, og mange af ministerens svar på udvalgets spørgsmål, hvor vi har boret i den kommunale administration af loven, har efter min opfattelse været præget af, kan man sige, naiv troskyldighed. Administrationen virker i praksis ikke, som man herinde på Christiansborg forestiller sig det, og centraladministrationen gør alt for lidt for at holde kommunerne på dydens smalle vej, således at de opererer inden for rammerne og hensigterne med lovgivningen.

Jeg vil godt afslutningsvis henvise til et analogt tilfælde fra råstofloven. Man har i Fyns amtskommune administreret råstofloven af 1972 ved i strid med lovens bestemmelser at fastsætte standardkrav til retablering af eksisterende grusgrave, standardkrav, der var i klar strid med loven, hvori det var forudsat, at man i hvert enkelt tilfælde konkret foretager en vurdering af retableringsbehov og herefter fastsætter individuelle retableringskrav. Der har åbenbart været et par sagsbehandlere i Fyns amtskommune, der har gennemført denne praksis, og de amtskommunale politikere har formentlig intetående tilsluttet sig denne praksis. Men denne fremgangsmåde har – det har vist sig – skabt ulykke og gener for snesevis af grusgrave på Fyn og pålagt dem væsentlig større udgifter, end der rent faktisk er hjemmel til i loven.

Så skal jeg sluttelig oplyse ministeren om, at jeg skrev til ham den 26. maj 1977 om dette problem, og at ministeren i brev af den 1. juni 1977 lovede mig svar, når fredningsstyrelsen havde set på dette spørgsmål. Det er endnu ikke sket, de ser åbenbart grundigt på det i fredningsstyrelsen.

Slipper naturfredningsloven igennem, uden at vi får vedtaget de ændringsforslag, som vi har stillet, ja, så vil vi slippe nye urimeligheder ud over det ganske land.

Kristen Østergaard (V):

Vi er nået nær til vejs ende med behandlingen af dette naturfredningslovforslag. Når man ser på den lange række af henvendelser, udvalget har fået fra foreninger og organisationer, giver det et klart indtryk af de forskelligeartede interesser, der har forbindelse

med Danmarks natur. Det er derfor også formålet med lovgivningen på dette område at angive en lovramme, der så vidt muligt kan tilgodese flest mulige hensyn, uden at der vokser en formynderagtig administration op i kølvandet af lovgivningen.

Forslagets hovedformål eller hovedbestemmelse, at overføre fredningsplanudvalgenes arbejdsområde til amtslig administration, er næsten det forhold, der har været mindst diskuteret i udvalget. Dette hovedformål har der været enighed om i udvalget, bortset fra den ret vigtige detalje, at ministeren og flertallet absolut vil have den amtslige administration placeret under en amtsfredningsinspektør. Venstre mener, at det er urimeligt at fastlægge dette i lovteksten, når man i øvrigt vil decentralisere. Derfor er venstre medforlagsstiller til det ændringsforslag, der lader amtsfredningsinspektøren udgå af forslaget, og jeg skal anbefale, at man stemmer for dette ændringsforslag.

Forholdet omkring denne bestemmelse giver mig anledning til nogle betragtninger, idet jeg går ud fra, at ministeren nok får sine amtsfredningsinspektører.

Med naturfredningslovgivningen er det sådan, at den kan administreres pågående og restriktivt, men den kan også administreres lempeligt og liberalt, og det er ret usandsynligt, at denne lovgivning skal administreres ens i de forskellige amter i landet. Derfor er venstre tilhænger af at decentralisere styre og myndighed mest muligt til lokal afgørelse, i dette tilfælde til amterne. Dermed mener venstre også, at det burde ligge i sagens natur, at der kan administreres forskelligt i de forskellige amter alt efter forholdene, pågående og restriktivt nogle steder, lempeligt og liberalt andre steder.

I forbindelse med dette venstresynspunkt kan jeg ikke tilbageholde ligesom et lille råd til ministeren: når ministeren nu får den ønskede amtsadministration, lad så endelig være med at holde nogle såkaldte ensretningskurser, for ensretning passer meget dårligt til den decentralisering, der er hovedhensigten med dette!

Efter disse principielle betragtninger skal jeg kommentere nogle af ændringsforslagene.

Venstre er medforlagsstiller til ændringsforslag nr. 1. Venstre mener, at det er berettiget, at det præciseres i lovteksten, at der ved fredninger skal tages hensyn til for det første